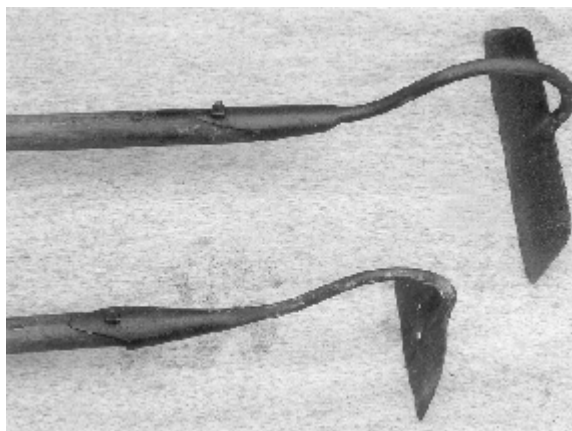

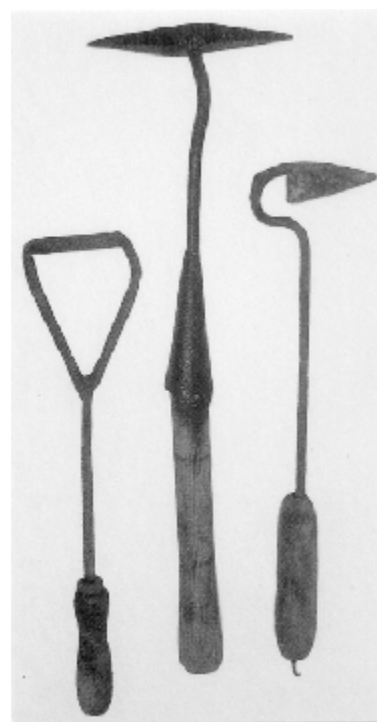
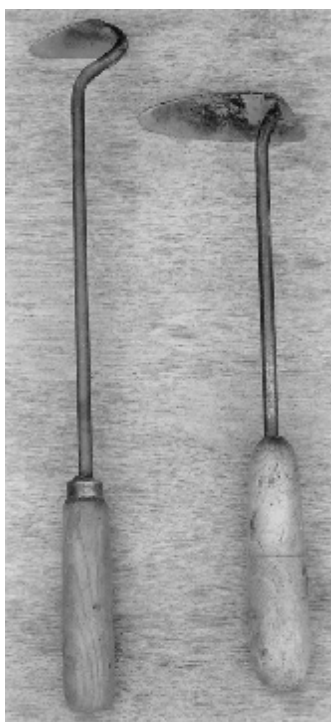
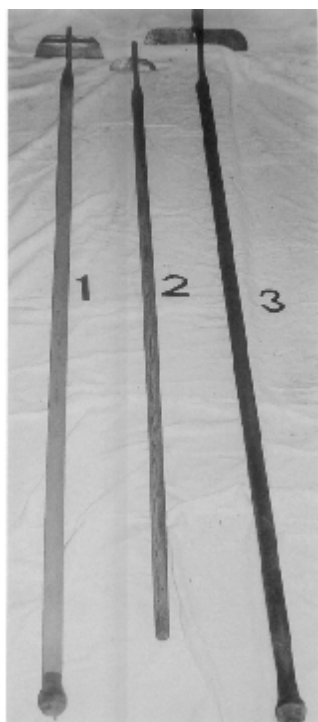
Gereedschappen van vroeger en nu.

In "Gereedschappen van vroeger en nu" behandelt Cees Bakker iedere keer een ander landbouwgereedschap. Hij probeert ook de veranderingen in beeld te brengen. In deze aflevering de hakschoffel die bij ons beter bekend is als de wieder.

De wieder of hak(schoffel) wordt door de tuinder gebruikt voor het verwijderen van onkruid tussen verschillende gewassen. De wieder heeft aan het einde van de essenhouten steel een ronde knop zitten, dit noemt men de druif. Deze verdikking verbetert het houvast tijdens de trekkende beweging die bij het wieden wordt gebezigd. Ook klauwen en harken hebben een dergelijke steel.

De wieder wordt meestal in zwaardere gronden, zoals klei, gebruikt. Wieders zijn er in veel verschillende maten, smal en breed. De

smalle worden gebruikt om de op regels gezaaide gewassen op stuk te zetten, het zogenaamde doorhalen, zoals gebeurt bij suiker –en voerbieten. Brede wieders worden gebruikt tussen rijen kool, witlof, bieten enz.

Om op plantenbanen, broeibakken en bloementuinen te werken is de standaard wieder vaak te grof. Hiervoor heeft men de schrepel ontwikkeld. Een schrepel is een soort miniatuur wieder. Het heeft een houten handvat, en een gesmede steel en blad aaneen. Schrepels zijn in tegenstelling tot wieders ook in links en rechtshandige uitvoering verkrijgbaar. De regel luidt: Schoffels op zand en wieders op klei.

Kees Bakker.